

Iz 61, 10-11   Ga 4, 4-7   L 2, 21- 40

Simeon a Anna

Blíží se závěr kalendářního roku a to je doba, kdy nám přichází na mysl určité zhodnocení uplynulé doby. Je to také doba, kdy víme, že máme děkovat. Především Bohu. Může to být samozřejmě i lidem. Někomu to jde lehce. Uplynulý rok byl zrovna tou částí jeho života, kdy se vše spíše dařilo. Narodilo se zdravé dítě, byli jsme celkem zdraví, někdo úspěšně dokončil školu, jiný našel dobrou práci, druhý zase spřízněnou duši, jistě se stalo mnoho dobrých událostí. Pro jiného to mohl být rok těžký. Zemřel milovaný člověk, přišla těžká nemoc, rozpadl se vztah..., i mnoho zlých událostí bychom v tom uplynulém roce jistě našli. A přesto je stále zač děkovat.

Před třemi dny jsme oslavovali narozeniny našeho Pána – Ježíše Krista. Přišlo světlo, spása a pomoc do všech našich dnů a starostí. Kéž by nám Bůh pomohl a my bychom měli víru jako Simeon a Anna. Tito dva už staří lidé jistě prožili ve svých dlouhých životech radosti, ale i mnohá trápení. Vždyť o Anně čteme, že ovdověla po sedmi letech a zřejmě byla bezdětná. Svízelná situace v tehdejší době. Simeon i Anna ve svých starostech Boha neopouštěli, naopak se k němu upínali a důvěřovali mu. Jak to víme? V Bibli jsme četli, že byli naplněni Duchem svatým. Právě ten jim otevřel vnitřní zrak a oni dokázali rozpoznat v narozeném dítěti Božího Syna, zaslíbeného Mesiáše a Spasitele. Simeon a Anna dychtili po Bohu a bylo jim dopřáno ho spatřit a poznat, ačkoli ještě nekonal žádné zázraky a byl naopak závislý na své matce. Byli to staří (dost možná už fyzicky slabí) lidé. Tělo ve stáří chátrá, ale vnitřně se obnovuje – jak říká apoštol Pavel – pokud žijeme živou vírou, která znamená lásku. Lásku odpouští, modlí se za druhé, pomáhá. Simeon a Anna byli šťastní lidé, protože se upnuli na Boha a trpělivě věřili jeho zaslíbení. A dočkali se, i když naplnění Božího zaslíbení uviděli jen v začátku. Tak jako Mojžíš z hory Nébo uviděl zaslíbenou zemi, ale už do ní nevešel. Koho uviděli Simeon a Anna? Malé dítě a přece velkého Pána. Slabého člověka a přece mocného Boha. Takového Ježíše uviděl svým vnitřním zrakem Simeon. Drží v rukách miminko, dotýká se Boha. Dočkal se naplnění svého života, je spokojený, víc nepotřebuje.

Oslavili jsme Ježíšovy narozeniny. Bůh působí v našem světě a dotýká se našich srdcí. Světlo, dobrota a láska jsou tady a jsou nezničitelné. Měli bychom být spokojení. A určitě je za co děkovat.

/slovo na neděli 27. 12. 2020 Dana Kalivodová/